

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ: 'Επί της λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀριθ. 39.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ Θ' — ΑΡΙΘ. 427

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- ΑΙ ΤΟΙΧΟΓΡΑΦΙΑΙ**, μυθιστορία τῆς κυρίας Οὐδέα. Μετάφρασις Ἀγγέλου Βλάχου.
ΠΕΡΙ ΠΕΝΘΟΥΣ.
ΖΩεΑ ΣΟΦΑ, ἐκτεθέντα ἐν Παρισίοις.
Η ΝΕΡΑΪΔΑ ΜΑΝΝΑ, ποίημα Γεωργίου Δροσίνη.
ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΙ καὶ ΒΑΣΙΛΕΙΣ.
ΑΘΗΝΑΪΚΟΙ ΜΗΝΕΣ — Φεβρουάριος.
ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ — ΑΛΘΕΪΑΙ — ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Μεταφθασίον Πολυτεχνεῖον. Καθ' ἃς ἠρύσθημεν θετικὰς πληροφορίας, ὃ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Γεώργιος Ἀθέρωφ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1875 μέχρι τοῦδε ἐδαπάνησε πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἐνταῦθα Μεταφθασίου Πολυτεχνεῖου τὰ ἐπόμενα ποσά, ἄτιστα ἐγγλύττωσθε μαρτυροῦσι τὴν διάπυρον φιλογυμνασίαν τοῦ ἀνδρός.

Δι' ἀποπεράτωσιν τοῦ κεντρικοῦ διωρήσου Καταστήματος	Δρ. 286,405.26
Διὰ τὴν ἐκ θεμελίων ἀνοικοδομήσιν τῶν καταστημάτων τοῦ Σιδηρουργείου	" 88,173.77
Διὰ περιτοίχισματά καὶ σιδηρὰς κιγκλίδας προσόψεως καὶ αὐλῶν	" 30,333.27
Διὰ περιχώματα ὁδῶν καὶ πλακοστρώσεις εἰς αὐτὰ καὶ εἰς τὰς αὐλάς	" 26,282.79
Δι' ἀποπεράτωσιν τῶν ὑπογίων τῶν δύο πλαγιῶν Καταστημάτων	" 39,469.85
Ἐν συνόλῳ δραχμαὶ	470,664.94

— Ἐν τῷ φιλολογικῷ συλλόγῳ « Παρισιστῶν » ὁ κ. Ἀχιλλεὺς Παράσχος ἀνέγνωσεν τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐνώπιον πυκνοῦ πλήθους νέον κάλλιστον αὐτοῦ ἔργον, τὸ δρᾶμα « Λέων Καλλέστρης », πλήρες τῶν ποιητικῶν καλλωπῶν, ἐφ' αἷς διακρίνονται πάντα τὰ ἔργα τοῦ δημοφιλῆ ποιητοῦ. Ὁλόκληρον τὴν πρώτην πράξιν τοῦ δράματος τοῦτου θέλωμεν δημοσιεύσει εἰς προσεχῆς φύλλον τῆς « Ἐστίας », εὐμενῶς παραχωρηθεῖσαν ἡμῖν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ.

— Ἐκ τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ ἐν Παρισίοις « Συλλόγου πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐν Γαλλίᾳ » παραβέτομεν μετάφρασιν τῆς ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ γραμματικῶς τοῦ Συλλόγου κ. Α. Croiset περικοπῆς, τῆς ἀφορώσης εἰς τὰ τῆς ἀπονομῆς τοῦ Ζωγράφου βραβείου κατὰ τὸ ἔτος 1883.

« Τὰ δύο συγγράμματα, μετὰ τῶν ὁποίων διενεμήθη τὸ Ζωγράφιον τοῦ Συλλόγου βραβεῖον, ἔχουσιν ἀμφοτέρα σχέσιν πρὸς τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα ὡς ἐκ τῶν περιεχομένων ἐκάστου. Τὸ ἕτερον αὐτῶν μάλιστα συνδέεται διττῶς μετὰ τῆς Ἑλλάδος, καθόσον ὁ γράψας αὐτὸ κ. Κόντος εἶνε Ἕλληγ.

Ἡ ἐπὶ τῶν βραβεύσεων ἐπιτροπὴ μετὰ πλείστης εὐχαριστήσεως εἶδε ἀνανεουμένην τὴν συνήθειαν τῆς διχοτομήσεως τῶν ἡμετέρων ἀμοιβῶν μεταξὺ τῆς Ἐσπερίας ἀπ' ἐνός καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνατολῆς ἀπ' ἑτέρου. Τοιοῦτοτρόπως συσφιγνύονται οἱ δεσμοί, τῶν ὁποίων ὁ ἡμέτερος Σύλλογος ἀποτελεῖ γῶσσαν, οὕτως εἰπεῖν, ἐκδηλώσιν. Ἄλλως δὲ ἦτο εὐτύχημα δι' ἡμᾶς ἢ ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ κ. Κόντου βραβεύσει ἐρευνῶν, ἐξ ἴσου ἐνδιαφεροῦσάν τούτους τῆ Ἑλληνιστάς τούς ἐπιδιώκοντας τὴν βαθύτερον τῆς ἀρχαιότητος μελέτην καὶ τοὺς κατὰ προτίμησιν ἀσχολουμένους περὶ τὰ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Κόντος εἶνε εἰς τῶν δραστηριωτέρων μαθητῶν τοῦ

ἄκρου Ἑλληνιστοῦ Κοθήτου. Τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἶνε γνωστὸν παρὰ τοῖς ἀσχαλουμένοις περὶ τὴν ἀρχαίαν ἰδίαν φιλολογίαν. Ὅντως δὲ ἡ μελέτη τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς παρωμοῖσεν αὐτὸν εἰς τὴν συγγραφὴν τοῦ προκειμένου βιβλίου, καὶ τοι πρὸ πάντων σκοποῦντος τὴν διόρθωσιν τῆς νεωτέρας γλώσσης.

Γνωστὸν ὑμῖν, Κύριοι, ὅποιον τὸ πρόβλημα τὸ ἐπιστῶν σήμερον τὴν προσοχὴν τῶν Ἑλλήνων. Διλοῦσιν οὗτοι γλώσσαν ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς πηγάζουσαν, ὑποστᾶσαν ὅμως πολυαριθμοῦς ἀλλοιώσεις κατὰ τὴν διάρκειαν τοσοῦτον αἰῶνων. Αἱ τοιαῦται ἀλλοιώσεις εἶνε μὲν ἀρκούντως σπουδαῖαι ὅπως σκανδαλίζουσι τοὺς μεθ' ὑπερβάλλοντος καὶ ἀποκλιστικοῦ ζήλου προσκολλημένους εἰς τὴν ἀρχαίαν γλώσσαν, οὐχὶ δ' ἀπ' ἑτέρου καὶ τοιαῦται ὅστε ν' ἀφαιρέσωσι ἀπὸ τῶν τῆς ἀρχαιότητος δικαίων πᾶσαν ἐπιβία περὶ ἐπαναγωγῆς τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς εἰς τὴν ἀρχαίαν τῆς γλώσσης καθαρότητά. Τοῦτου ἕνεκα μεταξὺ τῶν μάλλον διακεκριμένων Ἑλλήνων λογίων ἐσηματίσθησαν δύο ἀντίθετοι περὶ τῆς Ἑθνικῆς διαλέκτου γνώμαι. Οὗτοι μὲν, ποιητικώτεροι ἴσως καὶ καλλιτεχνικώτεροι, ἐμφορούμενοι τῆς ιδέας ὅτι ἀληθῆς ἐθνικὴ γλώσσα εἶνε ἐκείνη τὴν ὅποιαν ἕκαστος ἔμαθε παιδιθεὶν νὰ ψελλίξῃ ἐπὶ τῶν γονάτων τῆς μητέρας ἢ τῆς τροφῆς, ὑπερμαχοῦντες τῆς χυδαίας, τῆς ἀληθῆς ὡσαύτως γλώσσης, ἀποκρούουσι διορθώσεις, τὰς ὅσας θεωροῦσιν ὑπὲρ τὸ δέον ἐσπουδασμένας, ἔθεν δὲ καὶ ὑπὲρ τὸ δέον ἐπιτατηθεμένας. Οὗτοι δὲ, ἀναλογιζόμενοι τὰς ὑφισταμένας μεγίστας ὁμοιότητας τῆς σημερινῆς πρὸς τὴν ἀρχαίαν, ἐγκυχωμένοι δὲ δικαίῳ τῷ λόγῳ ἐπὶ τῷ ἐνδόξῳ παρελθόντι τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, καὶ ἐπιέμενοι νὰ ἀνεύρωσιν ἐν τῇ ἐπιζητούμενῃ στενωτέρᾳ σχέσει πρὸς τὸ παρελθὸν ἐκεῖνο ἔχρηγμα νῆα ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος, προσπαθοῦσιν ἀπ' ἐναντίας, ἀνερχόμενοι τὸ ῥεύμα τῶν αἰῶνων, νὰ γράφωσιν ἐν τῇ 19ῃ ἐκτονταετηρίδι εἰς γλώσσαν, ἧτις δὲν ἤθελεν ἐκπλήξῃ τὸν Σενωφῶνα αὐτὸν ἐὰν ἐπανήρχετο εἰς τὴν ζωὴν.

Χωρὶς νὰ ἀναμιχθῶμεν εἰς συζητήσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὡς ἀκροαταὶ μόνον περιέργοι καὶ φιλικὸι δικαιοῦνται οἱ ξένοι νὰ παρίσταται, περιοριζόμεθα εἰς δύο καὶ μόνας παρατηρήσεις, τὰς ἐξῆς: ὅτι ἀπ' ἐνός μὲν ἡ διορθωμένη γλώσσα τῶν νεοτεριστῶν ὁσημέραι ἐξαπλοῦται καὶ διὰ τῆς διὰ τοῦ τύπου καὶ διὰ τῶν συγγραμμάτων τῶν λογίων ἀπ' ἑτέρου δὲ ὅτι ὑπάρχουσι κριταὶ ἀρμόδιοι διαδιδόντες τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος ἐν τῇ συνυπάρξει δύο γλωσσῶν, ἐξ ὧν ἡ μὲν ἦτοιο διορθωμένη ἔσται ἢ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ποιητῶν, ἢ δὲ μάλλον καθαρεύουσα ἢ τοῦ πεζοῦ λόγου.

Ὅπως δὴποτε, ὁ κ. Κόντος εἶνε ἐκ τῶν φρονούντων ὅτι ὑπάρχει ἀνάγκη μεταρρυθμίσεων καὶ διὰ τοῦτο συνέγραψε τὸ προκειμένον βιβλίον. Τὸ βιβλίον τοῦτο, ἀληθῶς εἰπεῖν, δὲν εἶνε καθ' ἑαυτὸ ὅ,τι διὰ τῆς λέξεως ταύτης ὑπενοούμεν ἐν Γαλλίᾳ, συγγραφὴ δηλονότι: ἔχουσα ἐνόητα: ἀλλὰ μάλλον εἶνε συναγωγὴ, συλλογὴ κεφαλαίων συνοπτικῶν καὶ πολυαριθμῶν, ὧν ἕκαστον σκοπεῖ τὴν ἐξέτασιν ἐσφαλμένης λέξεως ἢ φράσεως τῆς κοινῆς γλώσσης, καὶ τὴν διόρθωσιν αὐτῆς. Τινὰ τούτων τῶν κεφαλαίων (ἢ τῶν παρατηρήσεων, ὡς αὐτὸς ὁ κ. Κόντος ἀποκαλεῖ αὐτὰ), ἐδημοσιύθησαν ἤδη εἰς διάφορα περιοδικὰ συγγράμματα. Ὁ συγγραφεὺς προσθεῖς εἰς ταῦτα καὶ ἕτερα πολλὰ κατήρτισεν ἔργον ὑπομνηστικόν τὰς Παρατηρήσεις τοῦ ἡμετέρου Vaugelas. Ἡ παραβολὴ αὐτῆ ἐγένετο προσφυῶς ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἡμετέρου συλλόγου, τοῦ κ. Miller, ἢ εὐαρεσώσθη δὲ βεβαίως τὸν κ. Κόντον, καθόσον ἀρίστη εὐχὴ ὑπὲρ τοῦ βιβλίου του εἶνε τὸ νὰ λάθῃ ἐν Ἑλλάδι: τὴν τύχην καὶ τὴν ἐπιρροήν, ἣν τὸ τοῦ Vaugelas ἔσχευ ἐν Γαλλίᾳ.

Ἄλλ' ἢ σύγκρισις ὅμως δὲν ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῆς μεθόδου τῶν δύο συγγραφέων. Ὁ μὲν Vaugelas πρὸς διόρθωσιν τῆς γλώσσης ἐστηρίζετο ἐπὶ τῆς ἐπικρατούσης καλῆς χρήσεως αὐτῆς. Ἄλλ' ὁ κ. Κόντος κατ' ἑνὸς μόνον χρῆσιν διαδέλεται ἀπανταχοῦ, τὸ λέγει δ' ἐνίοτε μετὰ δριμύτητος περισσοτέρας ἢ ὅσον ἦτο ἀπολύτως ἐπάναγκες. Ὅθεν ζητεῖ τὰ κατὰ παραδείγματα ἐν τῇ ἀρχαιότητι: Τοῦτο δ' ἡμᾶς μὲν ἐπαυξάνει: τὸ ἐνδιαφέρον, ἐξ ἄλλου ὅμως ὁμολογητέον ὅτι

ἐμπνεῖς ἀνησυχίαν τινὰ ὡς πρὸς τὴν πλήρη τῆς σκοπομένης διορθώσεως ἐπιτυχίαν. Ἐὰν ὁ Vaugelas ἀντὶ τοῦ νὰ ἀρῶνται τὰ ὑποδείγματα αὐτοῦ ἐκ τῆς καλῆς κοινωρίας τῆς ἐποχῆς του, ἀνεξίτηται αὐτὰ ἐν τῇ Ῥώμῃ τοῦ Βιργιλίου ἢ τοῦ Κικέρωνος, ἤθελε πιθανῶς τῶν πολλῶν ὀλιγωτέρως ἀκροάσεως καὶ πολλῶν ὀλιγωτέροι θὰ ἐπιβίωσαν αὐτῶν.

Ὅπως δὲ ἴσως, τὸ ἔργον τοῦ Ἑλλήνου Vaugelas ἔχει πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον, πρὸ πάντων, ὡς εἰκόσθαι, διὰ τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ, οἵτινες εἰς εὐρωσίν ἐν αὐτῷ παμπληθῆ θέματα πρὸς μελέτην. Ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ παρ' αὐτοῦ κλίσις πρὸς γραμματικὰς συζητήσεις, οἷα ἔστιν ὅτι ἐπεκράτησε καὶ παρ' ἡμῖν, τὸ ὀγκώδες τοῦ κ. Κόντου βιβλίον θὰ παράσχη εἰς τοὺς ἀναγνώστας του ἕλην ἀνεξάντητον φιλολογικῆς ψυχαγωγίας. Ἄλλὰ καὶ οἱ ἐν τῇ Δύσει Ἑλληνισταὶ θὰ ἀνεύρωσιν ἐν αὐτῷ οὐκ ὀλιγωτέραν τέρψιν. Καὶ οἱ ἤκιστα δ' ἐξ αὐτῶν ἀσχολούμενοι περὶ τὰς νεώτερας Ἑλληνικῆς θὰ ἴδωσι μετὰ περιεργίας ἐν τῇ πληθύνει ταύτῃ γεγονότων καλῶς παρατηρηθέντων, κατὰ ποῖον τρόπον γλώσσας τὰς βαθυρόν ἀλλοιοῦνται καὶ μεταβάλλεται. Κατ' ἐξοχὴν δ' ἀξιοπερίεργον τὸ ὅτι ἐπὶ ἐκάστης τῶν ὑπὸ ἐξέτασιν λέξεων ἢ φράσεων τῆς νεωτέρας εἰσέρχεται τις ἀκόπως, ἰδιωγόντος τοῦ κ. Κόντου, εἰς στάθην ἀνακαλύψεων ἐν τῇ ἀρχαίᾳ γλώσσῃ καὶ βλέπει πλήρη τὴν ἱστορίαν τοῦ ἐξεταζομένου τύπου ἐκτυλισσομένην ἐνώπιόν του. Ἡ μόνη ἐπιφύλαξις τὴν ὁποίαν ἐπιτρέπεται νὰ ἐκφῶμεν (ἐξερράσθη δὲ αὕτη καὶ ἀλλαγῆθι) εἶνε, ὅτι τὰ τῶσθα πολυάριθμα καὶ καλῶς ἐκλεχθέντα καὶ πιστικὰ συνάμα ἐκ τῆς ἀρχαίας παραδείγματα παρατίθενται δυστυχῶς μετὰ παραπομπῆς εἰς μόνον τὸν συγγραφέα ἐξ οὗ ἐλήφθησαν, ἄνευ ἄλλης πληροτέρας ὑποδείξεως τῆς πηγῆς. Ἐννοεῖται ευκόλως, ὅτι ὁ κ. Κόντος προέβητο οὕτω νὰ μετώσῃ τὸν ὄγκον βιβλίου καὶ οὕτως ἔτι οὐκ ὀλίγον ὀγκώδους. Ἄλλως δὲ παρέχει ἐγγυησὶν ἐπαρκῆ εἰς τὸν ἀναγνώστην ἢ ἐπιστημονικῆ τοῦ συγγραφέως εὐσυνειδησία, ἐθιμοσύνη εἰς ἀπάσας τῆς κριτικῆς τὰς ἀπαιτήσεις. Οὐχ ἦντον ὅμως ἐπιθυμῆσαι ἀκριβεστέρως παραπομπάς. Τοῦτο εἶνε τὸ κακὸν καὶ ἢ ὄρεα συνάμα τῆς συγχρόνου ἐπιστήμης, ὅτι ἀπαιτεῖ ἀναποφεύκτως τὰ τοιαῦτα πρὸς ἐξυπνοῦσιν μέσα, ὅτινα καὶ μόνον καθησυχάζουσιν ἐντελῶς τὴν διάνοισιν.

Μεθ' ἂν τὴν ἐπιφύλαξιν ταύτην τὸ βιβλίον τοῦ κ. Κόντου εἶνε ἔργον μύστου ἐκ τῶν ἀρίστων τῆς συγχρόνου Ἑλληνικῆς φιλολογίας καὶ ὡς τοιοῦτον ἐδικαιοῦτο πληρέστατα νὰ τύχῃ βραβεύσεως παρὰ τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου.

Τὸ ἔταρον ἤμισον τοῦ Ζωγραφίου βραβεῖον ἀπενεμήθη εἰς τὴν τρίτην Νοελοηλικὴν Βιβλιοθήκην τοῦ κ. E. Legrand.

— Ἐν τῷ τεύχει τῆς «Ἀνθολογίας» τῆς Ῥώμης δημοσιεύονται ἀνεκδοτοὶ τινες ἐπιστολαὶ τοῦ Οὐγίου Φοσκόλου, γραφαίαι ἐν ἔτει 1826. Ἐν μὲν ἐξ αὐτῶν ὁ ἔσοχος ποιητὴς λέγει: «Μεταφράζω τὴν Πλάτωνα, ἢ ἐννεῖα ἄσματα εἶνε ἡ ἔτοιμα πρὸς ἐκτύπωσιν. Ἡ μεταφράσις θ' ἀνάκωσιον ἔλπιζω, τὴν ἰταλικὴν φιλολογίαν καὶ θὰ πλάσῃ καινὴν καὶ ἀγνωστὴν ἰταλικὴν γλῶσσαν. . . . Τῆς ἐκδόσεως τοῦ Δάντου, εἰς ἣν ἀσχολοῦμαι ἐπ' ἴσης, θὰ προτάξω μελέτην περὶ τοῦ ἐν Ἰταλίᾳ πολιτικοῦ μου σταδίου καὶ τῆς πολιτικῆς αὐτῆς καταστάσεως, τῆς δὲ μεταφράσεως τοῦ Ὁμήρου παραπλησίαν ἐπιστολὴν πρὸς τὴν νεολογίαν τῶν Ἰονίων Νήσων περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν λόγων, οἵτινες δὲν μοι ἐπέτρεψαν ν' ἀπέλθω αὐτόθι. Οὕτω θὰ ἐκπληρώσω τὸ καθήκον μου καὶ πρὸς τοὺς Ἰταλοὺς καὶ πρὸς τοὺς Ἑλληνας. Καὶ οἱ μὲν καὶ νί δὲ με θεωροῦσιν ὡς συμπολίτην των, ἀλλὰ συγχρόνως με συκοφαντοῦσι καὶ ἐξαιρόντες τὴν μεγαλοφυίαν καὶ τὴν φήμην μου μὲ ἀφίνοσι νὰ ἀποβήσχω τῆς πείνης».

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένετο συνεδρίασις τῆς ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως μνημείων τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος ἐπιτροπῆς. Ὁ πρόεδρος κ. Κ. Παπαρρηγόπουλος ἀνακοινώσας τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μέχρι τοῦδε ἐνεργείας τῆς ἐκλεχθείσης κατὰ τὴν προηγουμένην συνεδρίασιν ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς, ἀνήγγειλεν ὅτι ἡ ἰδέα τῆς ἐκδόσεως ἐγένετο ἀποδεκτὴ πανταχοῦ μετὰ μεγάλης προθυμίας, καὶ ὅτι ἀπεστάλησαν ἤδη παρὰ πολλῶν κατόχων πλείστα βραβείματα πολυτιμώτατα ἔλπις δὲ ὑπάρχει καὶ ἄλλα πολλὰ κειμήλια ν' ἀποσταλώσιν, ὥστε ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐκδόσεως προαγγέλλεται λαμπροτάτη. Διὰ τὸ ἐπιεῖγον τοῦ χρόνου ἀπερασίωσιν νὰ ἐνεργῆθῃ ἀμέσως ἡ περισυναγωγὴ τῶν δηλωθέντων εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἀντικειμένων, ἐνετάλησαν δὲ μέλη τινὰ τῆς ἐπιτροπῆς νὰ μεταβῶσιν αὐτοπροσώπως, ἰδίως εἰς τὰς νήσους Ἰθάκην καὶ Σπέτσας, πρὸς παραλαβὴν τῶν ἀντικειμένων.

— Ἐγένετο ἐπίσης συζήτησις καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐορτήν, δι'

ἣς θὰ πανηγυρισθῇ ἡ ἐπίσημος ἡμέρα, καὶ ἀνετέθη εἰς τριὰς ἐκ τῶν μελῶν νὰ συντάξωσι λεπτομερῆς τῆς ἐορτῆς πρόγραμμα, ἐν ᾧ θὰ περιλαμβάνηται πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ ἑτακτοὺς φιλολογικῆ καὶ μουσικῆ ἔσπερις γενησομένη ἐν τῷ θεάτρῳ τὴν παραμονὴν τῆς ἐπίσημοῦ ἡμέρας, καθ' ἣν θὰ ψαλλῇ ὁ ὕμνος τοῦ Σολωμοῦ ὀλοκλήρος κατὰ τὴν μουσικὴν τοῦ Μαντζάρου καὶ θὰ ὁμιλήσωσιν ἐπὶ ἱστορικῶν τῆς ἐπαναστάσεως θεμάτων οἱ κκ. Κ. Παπαρρηγόπουλος καὶ Ι. Ι. Σκυλλίσσης, θὰ ἀπαγγεῖλῃ δὲ ποιήμα ὁ κ. Ἀχ. Παράσχος.

— Ἡ φιλοσοφικὴ τοῦ Παναπιστημίου σχολῆς ἀνεκνήρυσεν ὑψηλὴν τῆς συγκριτικῆς γλωσσολογίας τὸν ἐν τῷ διδασκαλεῖῳ καθηγητὴν κ. Ι. Χατζηδάκην, εἰδικῶς τὸν κλάδον τοῦτον σπουδάσαντα ἐν Γερμανίᾳ, διακρίνοντα δὲ διὰ πολλῶν μέχρι τοῦδε καὶ σπουδαίων ἔργων αὐτοῦ.

— Αἱ ἐν τῷ μυχῷ τοῦ στενοῦ Σαλαμῖνος ἔρευνοι διεκόπησαν ἔνεκα τοῦ χειμῶνος, θὰ ἐπαναληφθῶσι δὲ μετὰ δύο μῆνας καὶ δι' ἐντελεστέρων μέσων, τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν ὑποσχεθέντας νὰ παράσχη τὰ ἀναγκαίους λέμβους, μηχανάς, δῦτας, κτλ. Αἱ μέχρι τοῦδε ἔρευνοι δὲν κατέληξαν εἰς ἀποτέλεσμα ἀντάξιον τῶν πρῶτον ἐπιπέδων τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας.

Φίλε Κύριε Δευθεντὰ τῆς «Ἐστίας»,

Προσθέσατε εἰς τὴν σειράν τῶν παραλλαγῶν τοῦ ὀνόματος Μαρία καὶ τὴν ἐν Χίῳ τῆνδε: Μαρουχιά, καὶ τὴν ἐν Σίφῳ ἐκτὸς τῶν λοιπῶν Μαριαίαι κατὰ συγκοπήν τοῦ γ ἀπὸ τοῦ Μαριγάκι, (ἢ δὲ συγκοπὴ αὐτῆ τοῦ γ ἄλλως συνήθης ἐν Σίφῳ ἦραε, ἢ λεε ἀντὶ ἔγραφε, ἔλεγε) καὶ τὸ συγκεκομμένον ὑποκοριστικὸν Γουδία. Ἐνεθυμήθητε τὴν Μαριώ καὶ τὸ τραγουδί τῆς, πῶς ὅμως ἐλησημονήσατε τὴν Μαροῦ ἐν τῷ:

Χάρετε κυρὰ Μαροῦ
Μὰ ἔχε κ' ἔνομα τοῦ σπιτιοῦ;

Ἐν Πειραιῖ, τῆ 26 Φεβρουαρίου 1884.

Ἰάκ. Χ. Α.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Δοκίμιον ὑποκριτικῆς ὑπὸ Ἡλία Ὁρολογῆ Δασαρίτου, φοιτητοῦ τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς. Ἀθήνησιν, 1883. 80°, σελ. 86. Τιμᾶται ὄρχ. 2.

Τραγωδίαι Σοφοκλέους, μετενεχθεῖσαι εἰς τὴν καθωμιλημένην ὑπὸ Βασ. Γ. Βυθούλα. — Τεύχος Α' περιέχον τὸν «Οἰδίποδα τύραννον» καὶ τὸν «Φιλοκλήτην», μετ' εἰσαγωγῆς εἰς τὴν τραγωδίαν ἐν γένει καὶ ἰδίως εἰς τὴν τοῦ Σοφοκλέους. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου «ὁ Παλαμήδης», ὁδὸς Ἀγίου Μάρκου, ἀριθ. 28. 1884. 16°, σελ. 159. Τιμᾶται 1 1/2 ὄρχ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1

Ὁλόκληρον σημεῖον ἐν ὄρος θυμαστῶν
Ἀκέραιον δὲ ζῶον εἰς χωρικούς γνωστῶν.

2

Τί εἶνε μεγάλο ἄσιν ἕνα βῶδι.
Καὶ δὲν ζυγίζει ἄσιν ἕνα βῶδι.

ΛΥΣΕΙΣ

1

Μεταέσοκώληξ

2

Ἐν εὐδία ὄρω ὕμας

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

Table with columns for 1884 Μαρτίου 2 and 2 Μαρτίου 1884, listing financial data for ΔΑΝΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ and ΚΤΗΡΙΑΚΑΙ ὁμολογίαι.

Table with columns for ΠΙΣΤΩΤΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΤΑΙΡΙΑΙ, listing companies like Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πιστεως, etc.

Table with columns for ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ and ΚΩΝΣΤ/ΠΟΛΕΩΣ (29 Φεβρουαρίου), listing exchange rates and market data.

Παρατηρήσεις. Ἄπο ἀριθ. 1 — 59,799 τῶν 8 τοῖς ἑκατὸν καὶ ἀπο ἀριθ. 59,800 — 100,000 τῶν 9 τοῖς ἑκατὸν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Παρακαλεῖται ὁ ἐκ Σπάρτης ἀποστέλλας πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Ἐστίας» φράγμα 6, ἵνα ἐγγραφῇ συνδρομητῆς τοῦ «Ἀττικοῦ Μουσείου», νὰ δηλώσῃ ἡμῖν τὸ ὄνομά του, διότι ἡ ἐπιστολὴ αὐτοῦ ἦτο ἀνυπόγραφος.

Συνδρομητῆ. Εἶνε ἄγνωστον ἡμῖν. Περὶ δὲ τοῦ χαμηλὸν στυλοῦ τοῦ Ὀλυμπίου γνωρίζομεν ὅτι κατέπεσε τῇ 14 Ὀκτωβρίου τοῦ 1852 οἰσθεῖς ἐκ φοβερᾶς θυέλλης ἐνοσηφάσης τὴν νύκτα. — κ. Ν. Η. Μασσαλίαν. Εἰς ἐπιστολὴν σας ἀπηντήσαμεν ταχυδρομικῶς. — κ. Η. Π. Η. Ταγανρόα. Ἡ ἀποστολὴ ἤρξατο πρὸς τὸν κ. Ι. Κ. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς εὐμενεῖς ἐνεργείας σας. — κ. Κ. Δ. Κ. Ἀκτιζήλλων. — κ. Β. Χ. Ἰπάρχει παρὰ τοῖς ἐνταῦθα βιβλιοπωλείοις δύνασθε δὲ νὰ τὸ ζητήσητε ἀπ' εὐθείας, διότι ἡμεῖς μόνον τὰ ἐν τῷ γραφεῖῳ ἡμῶν δύναμεθα νὰ προμηθεύωμεν. — κ. Μ. Α. Δ. Εἰς τὸ πρῶτον ἀπηντήσαμεν ἰδιαιτέρως. Ὡς πρὸς τὴν δευτέραν ἐρωτήσιν σας, τὴν περὶ τουριστοῦ παρ' ἀρχαίοις, ἰδοὺ τι μᾶς πληροφορεῖ ὁ Ἀθηναῖος (IX, 15, 372): Ἐβουάζομεν τὰς κολοκύντας μὴν Ἰανουαρίῳ ἐσθίνοντες, χλωραὶ τε γῆρ ἦσαν, καὶ τὸ ἴδιον ἀπεδίδοσαν τοῦ χυμοῦ. Ἐτύγγανον γάρ οὕσαι τῶν συντεθειμένων ὑπὸ τῶν τὰ τοιαῦτα μαγανέουσι εἰδότην ὀφάρτυων. — κ. Α. Μ. Εἰς τοὺς Μουσουλμάνους, ὡς γνωστῶν, ἡ θρησκεία των ἀπαγορεύει τὴν οἶνοποσίαν, ἐπιτρέπουσα τὴν χρῆσιν τοῦ οἴνου μόνον εἰς τινεὶ ἀσθενεῖς ἐν εἰδεί φαρμάκου. Τὶ ἐσοφίσθησαν λοιπὸν εἰς μουσουλμανικὴν τινα πόλιν; Ἐπιγράφουσιν ἐπὶ τῆς προσώφως τοῦ οἶνοπωλείου τὴν λέξιν Φαρμακεῖον, οἱ δὲ κάτοικοι, ἀσθενεῖς ἐκ δίψης, εἰσέρχονται, πίνουσιν ὡς ἰατρικὸν εὐμεγεθὲ φιάλιν, καὶ ἐξέρχονται θεραπευμένοι, χωρὶς κανεῖν νὰ δύναται νὰ τοὺς κατακρίνῃ ἐπὶ τούτῳ. Πιστεύομεν ὅτι ἐννοεῖτε τὴν ὑπάρχουσαν ἀναλογίαν. — κ. W. Τὸ διήγημα ἐλήφθη. Τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως τῆς κρίσεως δὲν δύναμεθα νὰ

ὀρίσωμεν ἀπὸ τοῦδε. — κ. Γ. Φ. Ἀγρίνιον. Τὸ ζητηθὲν φύλλον ἀπεστάλη. Ἡ προηγουμένη ἐπιστολὴ σας δὲν ἐλήφθη. Ἄλλ' ἀτυχῶς δὲν μᾶς περισεύει καιρὸς ἵνα κάμωμεν παραστάσεις εἰς τὴν Διεύθ. τοῦ ταχυδρ. — Μενίπῳ. Δυστυχῶς εἶνε ἀληθές. Χαρακτηριστικὸν ἀνεκδοτὸν ἐπὶ τούτῳ ἀναφέρει ὁ Ἀλέξανδρος Δουμάς ἐνα διέξῃ πῶς ἐννοοῦσι τινεὶ τὴν τιμιότητά: Ἐμπορὸς τις, ἔχων συνεταιρῶν, μεταβαίνει ἵνα εἰσπράξῃ παρὰ τινος τὸ ποσὸν 5,000 φράγκων. Ὁ ὄρεταιὸν νὰ πληρώσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο ἀπατάται εἰς τὸν λογαριασμόν, καὶ ἀντὶ νὰ τῷ μετρήσῃ 5000 τῷ δίδει 6000 φράγκα. Τὶ κάμει τότε ὁ ἐντιμὸς οὗτος ἔμπορος; Φίλε μου, λέγει πρὸς τὸν συνεταιρῶν τοῦ ἐπιστρέφας, μου ἔδωκαν χίλια φράγκα περισσώτερα! ἀλλ' ἐγὼ εἶμαι τίμιος ἄνθρωπος: ἰδοὺ παρὶ τὰ πεντακόσια τοῦ σοῦ ἀναλογοῦν! — κκ. Α. Δ. Σύρον, Α. Μ. Κασταλλάνου, Χ. Χ. Τρίκαλα καὶ Σ. Ν. Π. Μάντισστερ. Ἐλήφθησαν. — κ. Α. Δ. Σύρον, Γαλλικὰ μεταφράσεις τοῦ Σακισπεῖρου ὑπάρχουσιν αἱ τοῦ Montegut, τοῦ Francois Hugo καὶ τοῦ Guizot. Αἱ τῶνδου τελευταίων θεωροῦνται κλέβηται. — κκ. Γ. Κ. καὶ Θ. Α. Ὀδοῦσίων, Ν. Μ. Κίερυαν. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν. — κ. Π. Τὸ ἐσημειωσάμεν ἤδη προηγουμένως τὰ πλείστα ὅμως γράφονται μᾶλλον ἐκ φιλοπαιγιμονος διαθέσεως καὶ πρὸς ἐπιδείξει πνευματικῶς, ὡς ἐκεῖνο τοῦ Victorien Sardou: Si tu as à choisir entre demeurer avec ta belle-mère et te brûler la cervelle, n'hesite pas, brûle-la-lui.

Αἱ συνδρομαὶ διευθύνονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Ἐστίας», ἀποστέλλονται δὲ δι' ἐπιταγῶν, τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἑλληνικῶν γραμματιστήμων, χρυσοῦ, τοκομεριδίων τῶν διαφόρων ἑλληνικῶν θαναίων, τραπεζικῶν γραμματίων Γαλλικῆς Τραπεζῆς ἢ γαλλικῶν γραμματιστήμων, γραμματίων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς, ῥωσικῶν καὶ ῥωμουικῶν χαρτονομισμάτων, καὶ οἰαζόποτε ἄλλης ἀξίας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[1 Μαρτίου (Μάρτυς) 1884]

Κατὰ τὴν «Ν. Ἐφημερίδα» ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα ἡμῶν «Ὀλγα ἀποδημεῖ μετ' οὐ πολὺ πρὸ τοῦ βασιλέως ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ὅπως παραστῆ εἰς τοὺς γάμους τοῦ αὐταδέλφου τῆς μεγάλου δουκῆς Κωνσταντίνου. Μετὰ τὴν τελετὴν τῶν γάμων ἡ βασίλισσα θέλει πορευθῆ εἰς συνάντησιν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως εἰς τὰ λουτρά τοῦ Βισβάνου, ὅπου χάριν τῆς υἱίας του θέλει διαμείνει, περὶ τοὺς δύο μῆνας, καὶ εἶτα θὰ ἐπαυθῶσιν εἰς Ἀθήνας ὁμοῦ. — Ἡ Βουλὴ ἐξακολουθεῖ νῦν τὰς ἐργασίας αὐτῆς, ἀσχολουμένη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὑποβληθέντος νομοσχεδίου περὶ ἐφεδρείας, ὅπερ κατ' ἀρχὴν ἐγένετο δεκτὸν καὶ εἰς τρίτην ἀνάγνωσιν. — Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν λέγεται ὅτι ἀρτίζεται ἡ συγκοινωνία τοῦ σιδηροδρόμου ἀπὸ Βόλου εἰς Βελεστίνον. Ἡ παράδοσις τοῦ μέχρι Λαρίσης σιδηροδρόμου γενήσεται ἀνυπερθέτως τῇ 15 Ἀπριλίου, λέγεται δὲ ὅτι θέλει παρευρεθῆ εἰς τὰ ἐγκαίνα καὶ ὁ βασιλεὺς. — Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἀπεβίωσε ἐνταῦθα ὁ συνταγματάρχης τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν Ἀλέξανδρος Φουντουκλῆς. Εὐκαίτερος καὶ διακεκριμένος τοῦ στρατοῦ αἰτωματικός καὶ ἀριστος πολίτης, ἐξετιμᾶτο γενικῶς ὑπὸ πάντων, ὁ δὲ θάνατός του κατέλιπε σπουδαῖον κανὸν ἐν τῷ στρατῷ, ὑπὲρ τῆς μορφώσεως τοῦ ὁποῖου τοσοῦτον εἰργάσθη. — Γαλλικὸν ἀτμόπλοιον καταπλῆσσαν εἰς Λαύριον ἐκώμισεν ἀμάξας καὶ λοιπὸν ὕλικόν διὰ τὸν ταχέως παρατούμενον σιδηροδρόμον ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Λαύριον. — Οἱ Γάλλοι μηχανικοί, εἰς οὓς εἶχεν ἀνατεθῆ ἡ μελέτη περὶ κατασκευῆς καταστήματος πρὸς χρῆσιν τῶν ἰαματικῶν λουτρῶν τῆς ἐν Μεθάνοις βρωμιολίμνης, ἐπεράτωσαν τὰς ἐργασίας των καὶ παρέδωκαν εἰς τὴν κυβερνήσιν τὰ σχεδιογράφηματά μετὰ ἐπεξηγηματικῶν ὑπομνήματων. — Περὶ τῆς ἐν τῇ προσεχῇ ἐκθέσεως τῆς 25 Μαρτίου ἐκτεθησομένης σπάθης τοῦ Μάρκου Βότσαρη, ἣν κατέχει ὁ κ. Ι. Τυπάλδος, δημοσιεύει τὰ ἑξῆς ἡ «Ἐφημερίς». Ἡ σπάθη αὕτη εἶνε ἡ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς οἰκογενείας, ἀπὸ τοῦ Κίτσου Βότσαρη μεταβιβαθείσα εἰς τὸν Μάρκον, ἀπὸ τούτου εἰς τὸν Κωσταν καὶ νῦν εἰς τὰ τέκνα τούτου. Ἡ δὲ σπάθη, τὴν ὅποιαν ὁ Μάρκος ἔφερεν εἰς τὴν μάχην τῆς Καλλιδρόμης, εὐρίσκειται εἰς τὴν κατοχὴν τῶν ἐγγόνων αὐτοῦ καὶ τέκνων τοῦ αἰοδίδμου Δημητρίου Μ. Βότσαρη. Ἐκτεθῆσεται δὲ καὶ αὕτη παρὰ τῶν κατόχων. — Ἐδημοσιεύθη ὁ νόμος, δι' οὗ ἡ διεθνὴς ἑταιρεία τοῦ θαλασίου πορθμοῦ τῆς Κορίνθου ὑποχρεοῦται νὰ κατασκευάσῃ κατὰ τὸ σημεῖον, καθ' ὃ τὸ σχεδιογράφημα τοῦ σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς διὰ Κορίνθου εἰς Πάτρας διέρχεται ἐπὶ τῆς διάρκειας, γέφυραν σιδηρᾶν μόνιμον, μήκους ὀγδοήκοντα μέτρων καὶ πλάτους μεταξὺ τῶν κεφαλῶν ἕξ μέτρων καὶ δέκα ἑκατοστών, στηριζομένην δὲ ἐπὶ λιθοδομητῶν ἀκροβάθμων. — Μέχρι τῆς 19 λήγοντος ἐξήχθησαν ἐκ τοῦ λιμένας Καλαμῶν καὶ Νησίου 211,000 στατήρες σύκων, μένουσι δὲ ἔτι 24,000 στ. παρακαταθήκῃ ἐν Τεργέστῃ καὶ 13,000 ἀδιέθετοι. — Ἀπερσίσθη ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου Πατρῶν ἡ συναψὶς δανείου λαγοποφόρου ἐκ 4,000,000 δρ. τοῦ δήμου τούτου παρὰ τοῦ κ. Μεβλάου Νεγρεπόντη. — Τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ ἐψηφίσθη πίστωσις ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου Πειραιῶς ἐκ 450,000 δραχμ. πρὸς ἀνέγερσιν Δημοτικοῦ Θεάτρου ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. — Ἡ ἀγορὰ τῆς Σύρου εὐρίσκειται ἐν ἀνθηροτάτῃ καταστάσει. Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα διακόσιοι ἀγορασταὶ ἀφίκοντο ἐκεῖ ἐκ τῶν διαφόρων τοῦ κράτους ἐπαρχιῶν, τῆς Κρήτης καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἐμπορεύματα δὲ ἐπωλήθησαν ἀξίας δύο ἑκατομμυρίων περίπου δραχμῶν τούτων δὲ ἀξίας ἐνὸς ἑκατομμυρίου ἐπωλήθησαν τοῖς μετρητοῖς. — Κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ ἐκ Τεργέστης ὅπου ἐπισκευάσθη καὶ μετετρέπη εἰς θαλμηγὸν τὸ ὑπὸ τῆς Πανελληνίου ἀτμοπλοικῆς ἑταιρίας ἀγορασθῆν ἀτμόπλοιον Πάρος. Ἡ ἑταιρία αὕτη προστίθεται νὰ διαθέσῃ ἤδη ἐν τῶν μεγάλων αὐτῆς ἀτμοπλοίων εἰς πλοῦς ἐκτὸς τοῦ κράτους. — Κατὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν κατάστασιν τῶν τελωνιακῶν εἰσπραξῶν τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1883 αὗται ἀνῆλθον εἰς δραχμᾶς 2,304,419 ὑπερτερησασαί τὰς τοῦ ἀντισταίου μηνὸς τοῦ προηγουμένου ἔτους κατὰ δραχμᾶς 108,517. Αἱ δὲ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1883 τελωνιακαὶ εἰσπράξεις ἀνῆλθον εἰς δραχμᾶς 27,068,002.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Πολυόμενα ἐν τῷ Γραφείῳ

τῆς «Ἐστίας» καὶ τῆς «Ἀκροπόλεως»

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Δρ. 1,80.

ΚΡΗΤΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ

Δρ. 2,40.

Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΟΥ

ΜΕΛΕΤΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΙΟΥ
ΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Σύγγραμμα βραβευθὲν ἐν τῷ Ῥοδοκανακίῳ φιλολογικῷ διαγωνισμῷ καὶ ὑπὸ τοῦ ἐν Παιρισίῳ συλλόγου πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν ἐλληνικῶν σπουδῶν.

Τιμᾶται φράγκων 4.

Τοῖς συνδρομηταῖς τῆς Ἐστίας ἀντὶ μόνον 1 φράγκου. Διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐσωτερικῷ ταχυδρομικῶς ἀποστελλομένων φρ. 1,20.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ὁ ἥλιος κατὰ τοὺς δημόδεις μύθους. Ἐν Ἀθήναις, 1882. Δραχ. 2,50.

Λόγος εἰσιτήριοσι εἰς τὸ μάθημα τῆς ἐλληνικῆς μυθολογίας. Ἐν Ἀθήναις, 1882. Λεπτά 75.

Αἱ ἀσθένειαι κατὰ τοὺς μύθους τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἐν Ἀθήναις, 1883. Λεπτά 80.

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΗΤΟΙ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΙΑΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΑΣ

Διήγημα ἱστορικῶν Φερδινάνδου Γρηγοροβίου,
μεταφρασθὲν ὑπὸ ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ.

Τὸ ἔργον τοῦτο εἶνε ἐκ τῶν καλλίστων τοῦ διασήμου Γερμανοῦ ἱστοριογράφου Φερδινάνδου Γρηγοροβίου, ὅστις ἐν αὐτῷ δι' ὕψους ἀνθρώπου καὶ ἐπαγωγῶ ἱστορεῖ τὸν πλήρη περιπετειῶν βίον τῆς περιωνύμου Εὐδοκίας, ἧς ἀπὸ ταπεινῆς κόρης Ἀθηναίου φιλοσόφου ἀνῆλθε διὰ τῆς εὐνοίας τῆς Τύχης εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, παρῆχει δ' ἄμα πιστὴν καὶ ὡραίαν εἰκόνα τῆς ἐν τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ καταστάσεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων τῆς Ἀνατολῆς πόλεων. Ἀντίτυπα εὐρίσκονται ἐν τῷ γραφείῳ τῆς «Ἐστίας» καὶ πωλοῦνται ἀντὶ φράγκων 2 ἑκαστον. — Ταχυδρομικῶς ἀποστελλόμενα ἀντὶ φ. 2,20.

Τόμοι τῆς ΕΣΤΙΑΣ ὄλων τῶν προηγουμένων ἐτῶν πωλοῦνται ἐν τῷ γραφείῳ αὐτῆς, ἀδετοί μὲν πρὸς φρ. 5 ἑκαστος, δεδεμένοι δὲ πρὸς φρ. 8. Ἐκαστος τόμος περιλαμβάνει τὰ φυλλάδια μίας ἐξαμηνίας.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἢ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀγοράζοντες τόμους τῆς ΕΣΤΙΑΣ ἐπιβαρύνονται καὶ μετὰ ταχυδρομικὰ τέλη, ἅτινα εἶνε δι' ἑκαστον τόμον ἀδετον λεπτὰ 60, δεδεμένον λεπτὰ 80.

Ὡσαύτως ἐν τῷ γραφείῳ τῆς ΕΣΤΙΑΣ πωλοῦνται καὶ παλαιὰ φύλλα αὐτῆς καὶ δελτία, τὰ μὲν φύλλα πρὸς λεπτὰ 25, τὰ δὲ δελτία πρὸς λεπτὰ 10.